

Тіаре, в перші дні усе мені казали...

П'єр де Ронсар

Тіаре, в перші дні усе мені казали,
Що темно я пишу, що неясні думки
В поезіях моїх; тепер же навпаки,
Говорять всі водно: простими вірші стали.
А ти, що пережив тяж злигодні чималі,
Молю тебе, порадь, як написати рядки,
Щоб ними легко міг на всі входить смаки
Й потвори-критики щоб більше не терзали.
Високий стиль візьму – кричать, що я нудний,
А розпочну низьким – занадто їм простий.
Як не писав би я, все в руки не дається
Мінливий бог Протей; не ловиться – та й край!
Від тебе чую лиш: "На це ти не зважай
І смійся, друже, з тих, хто з нас завжди сміється".

Автор: П'єр де Ронсар, переклад: Ф. Склєра